

Bijbels perspectief

Woord van de week

Lijdensweek

Efeze 3:18 en 19a

...[dan] zult gij samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus...

Boven de perikoop waaruit de gekozen tekstverzen komen, hebben de vertalers als opschrift gekozen: 'De grote liefde van Christus'. Daarmee sluiten ze aan bij het thema dat expliciet in deze tekstverzen naar voren komt en waarbij wij in het bijzonder in déze lijdensweek op Goede Vrijdag stilstaan. Het thema blijkt van een zodanige omvang, dat het als amper te vatten wordt gepresenteerd. Om de grote liefde van Christus te kunnen begrijpen hebben we elkaar nodig: *[d]an zult gij samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten...* Het spreken van Paulus in relatie tot 'samen' over een 'met alle heiligen' laat een overstijgen van de grenzen van het heden zien. Het 'samen' koppelt de gelovigen van nu aan die in het verleden en de toekomst. Het onderstreept deze geladenheid de onbegrijpelijke grootsheid van de liefde van Christus voor de mens.

Wanneer we de moeite nemen om ook de voorafgaande perikoop te lezen, dan wordt ons van daaruit iets van het onbegrijpelijke van die liefde van Christus duidelijk. Paulus zegt daar namelijk onder meer: *Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen, en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen* (vers 8 en 9). Juist die woorden zijn voor het begrijpen van de gekozen tekstverzen van belang. Ze zeggen iets van de grootte, breedte, lengte, hoogte en diepte van de liefde van de Drie-enig God getoond in Jezus Christus op Golgotha.

Het kruis dat ruim 2000 jaar geleden stond in Israël, even buiten Jeruzalem, was niet *alleen* ter verzoening voor het Joodse volk bedoeld, maar voor niets minder dan de zonde van *heel* de mensheid. Jezus gaf zijn leven voor de Jood én de heiden. De waarde van zijn kruisdood was en is dus groter dan alleen voor het uitverkoren volk Israël. De genade overschrijdt op Goede Vrijdag dus niet alleen de grenzen van verleden en heden, maar eveneens de landsgrenzen: *alzo lief heeft God de wereld gehad...*! Een op zich al onbegrijpelijke zaak als we bedenken dat sinds de zondeval is gebleken dat de mens God van nature haat. Maar het onbegrijpelijke van Gods liefde wordt nog groter als we bedenken dat in vers 8 en 9 naar voren komt dat de liefde van God in Christus getoond, teruggaat tot voor de grondlegging der wereld - de eeuwen her. Meer nog, dat het kruis het moment inluidt dat de bediening van het geheimenis dat van eeuwen her verborgen is gebleven vanaf nu wordt onthuld: de Drie-enig God heeft zoals we eerder zagen in Christus én *voor* Christus één kudde op het oog! Eén kudde, van Joden én heidenen, die de aangeboden verzoening accepteert en vervolgens op basis daarvan de Geest de ruimte geeft om Christus in haar gestalte te geven zodat zij de bruid kan en zal zijn voor de Bruidegom - het geheimenis compleet! Hoe groots is die liefde van Hem voor ons! Van kruis naar kroon! Dé zin van Pasen! Vat u het?

Gebed

Hoe bewijst Golgotha dat het voornemen van U Drie-enig God - het voornemen van één kudde, één bruid voor Uw Zoon - de Bruidegom, in en door de geschiedenis voortgang heeft. We mogen de tekenen van de tijd lezen en beseffen dat de voltooiing van Uw voornemen van de eeuwen her, zoals opgetekend in Uw Woord, aanstaande is. U laat nooit varen de werken van Uw handen. Het is volbracht dat klonk op Golgotha zal volkomen worden. Maranatha! Amen.